

Žiaden svet

Rolničky

Našiel som strom, ten, čo býval malý,
keď sme pod ním spolu sedávali
my a veľké sny, ako vstúpime do dejín.
Stúpili sme, radšej nepoviem, kam,
smutno mi je, keď sa rozpamätám,
že hviezda úsvitu bola naším znamením.

R.Z prázdných viet prázdne sme žili,
mávali oblakom na pozdrav,
koľko času to pýta, kým človek pochopí:
Žiaden svet nie je dost' široký
pre skvelé plány strapatých hláv,
žiaden múr nemá šancu byť príliš vysoký!

Cesta pre nás už je vyznačená,
podľa cedúľ vraj sa nikto nemá
dotknúť myšlienok ani na zem spadnutých.
Veriť a ísť ako stádo slepé,
málokto z nás nikdy nenaletel,
voľný vietor fúka do plachiet napnutých.

R.Z prázdných viet prázdne sme žili,
mávali oblakom na pozdrav,
koľko času to pýta, kým človek pochopí:
Žiaden svet nie je dost' široký
pre skvelé plány strapatých hláv,
žiaden múr nemá šancu byť príliš vysoký!

Nikdy sa nám asi nepodarí
vyhľadať raj, odkiaľ nás nevyhnali,
šli sme sami, nech si kto chce, čo chce hovorí.
Na zemi sú ešte miesta tiché,
hviezdy si tam z neba nalovíte,
kým sa rozsypú po celom okolí.